

37
/

Indstilling fra den forsterkede utenriks- og konstitusjonskomité om fastsettelse av
grundlinjer for Norges sjøterritorium.

(St. med. nr. 13 — 1934.)

Til Stortinget.

Ved behandlingen av denne sak har utenriks- og konstitutionskomiteen været forsterket med to medlemmer av sjøfarts- og fiskerikomiteen, opnævnt av denne komiteens formann Thorvik og Kirkeby-Garstad.

Efterat den forsterkede utenriks- og konstitutionskomite i en række møter indgaaende hadde drøftet de i St. med. nr. 13 berørte spørsmål, og efterat det ved votering hadde vist sig at der var et sterkt flertal (9 mot 1; hr. Vaksdal var ved voteringen permittert) for at opretholde det som var flertallets standpunkt i utenrikskomiteen i 1931 — nemlig at søke utvirket kongelig resolution for en fastlægnings av grundlinjer i det væsentlige overensstemmende med forslaget fra mindretallet i sjøgrænsekommisjonen av 1926 — er der fra stats- og utenriksministeren rettet en indtrængende henstilling til komiteen om at søke sakens behandling utsat.

Stats- og utenriksministeren anfører at regjeringens opfatning er at en fastsettelse av grundlinjerne for beregning av sjøbæltet saaledes som av komiteen foreslaat, let vil kunne bringe saken ind for den faste domstol i Haag, og at det da vil være en vinding at ha sakens juridiske og internationale politiske stilling utredet grundigst mulig, likesom det vilde være av stor nationalt politiske stilling utredet grunnen saadan utsættelse kunde opnaa enstemmighet i Stortinget.

Der har i komiteen været meget liten sympati for at utsætte saken, hvis behandling nu er blit træneret i fire aar av hensyn til paagaaende handelspolitiske drøftelser. Men et flertal i komiteen, formannen, Sven Nielsen, Nygaardsvold, Anderssen-Rysst, Støstad, Sundt og Vegheim, finder ikke at kunne motsætte sig den meget indtrængende henstilling fra utenriksministeren, saa meget mere som der

inden flertallet ogsaa delvis raader den opfatning, at der er en sandsynlighet for at saken i alle tilfælde vil maatte bringes ind for den faste domstol, og enhver forhaands klarleggelse da vil være en vinding.

Men det er den samlede komites forutsetning for en saadan utsættelse at den blir av kort varighet, saaledes at realitetsindstilling efter avgivelse av de sakkyndiges uttalelse kan avgives og behandles av Stortinget inden midten av februar maaned 1935. Videre at opsynet langs vor kyst, særlig i de to nordligste fylker, styrkes betraktelig til beskyttelse av fiskernes interesser. Fremdeles at regjeringen optar til bearbeidelse spørsmålet om hvilke skridt der kan træffes for at søke international beskyttelse av gydepladser utenfor territorialgrænsen. Og endelig at saken indtil den er avgjort av Stortinget betragtes som værende i dets haand, saaledes at ingen skridt træffes og ingen drøftelse av dette spørsmål med fremmed magt finder sted uten i forståelse med den forsterkede komite eller den utvidede utenrikskomite.

Statsministeren har like overfor komiteen erklært sig enig i disse forutsetninger.

Komiteens medlemmer Andraa, Kirkeby-Garstad, Handberg og Thorvik mener at saken bør realitetsbehandles nu, at intet har været vundet for landet ved tidligere utsættelser, og at sakens utsigter ikke i nogen henseende kan bedres ved en utsættelse.

I henhold hertil indstiller komiteen til Stortinget at fatte saadan

beslutning:

St. med. nr. 13, 1934, tages ikke under behandling av indeværende aars Storting.

Oslo i den forsterkede utenriks- og konstitutionskomite 9 juni 1934.

C. J. Hambro,
formann og ordfører.

T. Anderssen-Rysst,
sekretær.